

Johannesevangelium 6

- 6,1 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος.
- 6,2 ἠκολούθει δὲ αὐτῷ ὄχλος πολὺς,
ὅτι ἐθεώρουν τὰ σημεῖα
ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.
- 6,3 ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ὄρος Ἰησοῦς,
καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
- 6,4 ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.
- 6,5 ἐπάρας οὖν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος
ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν
λέγει πρὸς Φίλιππον,
πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους
ἵνα φάγωσιν οὗτοι;
- 6,6 τοῦτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν,
αὐτὸς γὰρ ᾔδει
τί ἔμελλεν ποιεῖν.
- 6,7 ἀπεκρίθη αὐτῷ [ὁ] Φίλιππος,
διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς
ἵνα ἕκαστος βραχύ [τι] λάβῃ.
- 6,8 λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου,
- 6,9 Ἔστιν παιδάριον ὧδε
ὃς ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια·
ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσούτους;

- 6,10 εἶπεν ὁ Ἰησοῦς,
ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν.
ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ.
ἀνέπεσαν οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς πεντακισχίλιοι.
- 6,11 ἔλαβεν οὖν τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέδωκεν τοῖς ἀνακειμένοις,
ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων
ὅσον ἤθελον.
- 6,12 ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα,
ἵνα μὴ τι ἀπόληται.
- 6,13 συνήγαγον οὖν,
καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων
ἃ ἐπερίσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν.
- 6,14 Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν σημεῖον ἔλεγον
ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.
- 6,15 Ἰησοῦς οὖν γνοὺς
ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάζειν αὐτὸν
ἵνα ποιήσωσιν βασιλέα
ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.
- 6,16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο
κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν,

- 6,17 καὶ ἐμβάντες εἰς πλοῖον ἦρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καφαρναοῦμ.
καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει
καὶ οὐπω ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,
- 6,18 ἢ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διεγείρετο.
- 6,19 ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα
θεωροῦσιν τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης
καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον,
καὶ ἐφοβήθησαν.
- 6,20 ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς,
Ἐγώ εἰμι,
μὴ φοβεῖσθε.
- 6,21 ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον,
καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς
εἰς ἣν ὑπῆγον.
- 6,22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης εἶδον
ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν,
καὶ ὅτι οὐ συνεισηλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον
ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον·
- 6,23 ἄλλα ἦλθεν πλοιά[ρια] ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου
ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου.
- 6,24 ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος
ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια
καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναοῦμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

- 6,25 καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης εἶπον αὐτῷ,
Ῥαββί,
πότε ᾧδε γέγονας;
- 6,26 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν,
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ζητεῖτέ με οὐχ
ὅτι εἶδετε σημεῖα
ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων
καὶ ἐχορτάσθητε.
- 6,27 ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην
ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον,
ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει·
τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θεός.
- 6,28 εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν,
Τί ποιῶμεν
ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ;
- 6,29 ἀπεκρίθη [ὁ] Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ,
ἵνα πιστεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.
- 6,30 εἶπον οὖν αὐτῷ,
τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον,
ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι;
τί ἐργάζῃ;

- 6,31 οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καθὼς ἔστιν γεγραμμένον·
ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.
- 6,32 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν·
- 6,33 ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἔστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.
- 6,34 εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν,
κύριε,
πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον.
- 6,35 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς·
ὁ ἐρχόμενος πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ,
καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε.
- 6,36 ἀλλ' εἶπον ὑμῖν
ὅτι καὶ ἐώρακάτε [με]
καὶ οὐ πιστεύετε.
- 6,37 πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ πατήρ πρὸς ἐμὲ ἥξει,
καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω,
- 6,38 ὅτι καταβέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν
ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με·

- 6,39 τοῦτο δέ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με,
ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ,
ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ [ἐν] τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
- 6,40 τοῦτο γάρ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου,
ἵνα πᾶς ὃ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον,
καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ [ἐν] τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
- 6,41 Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ
ὅτι εἶπεν,
ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὃ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
6,42 καὶ ἔλεγον·
οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ,
οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα;
πῶς νῦν λέγει
ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;
- 6,43 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.
- 6,44 οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με
ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὃ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν,
καὶ γὰρ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
- 6,45 ἔστιν γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις·
καὶ ἔσονται πάντες διδασκτοὶ θεοῦ·
πᾶς ὃ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς ἐμέ.
- 6,46 οὐχ ὅτι τὸν πατέρα ἐώρακέν τις εἰ μὴ ὃ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ,
οὗτος ἐώρακεν τὸν πατέρα.

- 6,47 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὁ πιστεύων ἔχει ζωὴν αἰώνιον.
- 6,48 ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.
- 6,49 οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον·
- 6,50 οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων
ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγη
καὶ μὴ ἀποθάνῃ.
- 6,51 ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς·
ἐάν τις φάγη ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου
ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἡ σὰρξ μου ἐστιν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.
- 6,52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες·
πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα [αὐτοῦ] φαγεῖν;
- 6,53 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα,
οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.
- 6,54 ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον,
καὶ γὰρ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·
- 6,55 ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθὴς ἐστὶν βρῶσις,
καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθὴς ἐστὶν πόσις.
- 6,56 ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

- 6,57 καθὼς ἀπέστειλὲν με ὁ ζῶν πατήρ
κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα,
καὶ ὁ τρώγων με κἀκεῖνος ζήσκει δι' ἐμέ.
- 6,58 οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ καταβάς,
οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες
καὶ ἀπέθανον·
ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσκει εἰς τὸν αἰῶνα.
- 6,59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν ἐν Καφαρναούμ.
- 6,60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπαν·
σκληρὸς ἐστιν ὁ λόγος οὗτος·
τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;
- 6,61 εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ
ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἶπεν αὐτοῖς·
τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;
- 6,62 ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα
ὅπου ἦν τὸ πρότερον;
- 6,63 τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιοῦν,
ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν·
τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμά ἐστιν
καὶ ζωὴ ἐστιν.

6,64 ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες

οἳ οὐ πιστεύουσιν.

ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς τινες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες

καὶ τίς ἐστὶν ὁ παραδώσων αὐτόν.

6,65 καὶ ἔλεγεν·

διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν

ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με

ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός.

6,66 Ἐκ τούτου πολλοὶ [ἐκ] τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω

καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν.

6,67 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα·

μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

6,68 ἀπεκρίθη αὐτῷ Σίμων Πέτρος,

κύριε,

πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα;

ρήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις,

6,69 καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν

ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ.

6,70 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην,

καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν;

6,71 ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτου·

οὗτος γὰρ ἔμελλεν παραδιδόναι αὐτόν, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα.